N°. 100. ANNO 1850. **ARNHEMSCHE COURANT.** Zaturdag 25 Mei.

Het Berlijnsche Vorsten-congres en de houding van Pruisen.

Het Vorsten-congres te Berlijn is den 16den dezer gesloten, met eene zeer uitvoerige redevoering, waarin de Koning van Pruisen het vraagstuk nogmaals uit al deszelfs oogpunten heeft beschouwd. De uitslag van het verlokkelijk onthaal in de Pruisische hoofdstad en van de aldaar gehouden beraadslagingen, komt hoofdzakelijk neder op de instelling van een vorsten-collegie, in de plaats van den raad van bestuur, en de zamenstelling van een ministerie of provisioneel uitvoerend bewind der Unie. Wijders is er besloten, dat Pruisen en zijne bondgenooten zich naar het congres van Frankfort zullen begeven, ofschoon protesterende tegen het karakter van bondsdag, 't welk Oostenrijk er aan wil geven, en tegen het voorzitterschap, hetwelk het er zich toekent. Verder verlangt Pruisen, met het meerendeel der verbonden staten, als interim, de voortduring van het *status quo*, en als definitive uitkomst, de Unie van Erfurt. Te Berlijn wacht men nu intusschen de installatie van het vorsten-collegie en de benoeming van het provisoir ministerie der Unie. Voor het collegie zullen de vorsten hunne gevolmagtigden moeten kiezen, hetgeen weder eenigen tijd vorderen zal, terwijl de Raad van Bestuur voortgaan zal met de loopende zaken af te doen. Dadelijk na zijne zamenstelling, zal het ministerie zich bezig te houden hebben met de Vertegenwoordiging der Unie buiten 's lands en de onderhandelingen, strekkende om dezelve door de vreemde hoven te doen erkennen.

Ten zelfden dage echter, als te Berlijn het Vorsten-congres geopend werd, vatte de graaf THUN, Oostenrijksch gevolmagtigd minister te Frankfort, het veel dorder en drooger werk der oude bondsvergadering op, met behulp der gezanten van Beijeren, Wurtemberg, Hanover, Saksen, Luxemburg en Holstein, en ziet men die staten hunne pogingen aanwenden om aan het uitgemergeld ligchaam nieuwe kracht bij te zetten.

Het is nog onbekend welke der twee associatiën zegevieren zal, en wij willen hier niet onderzoeken wat gemakkelijker is: nieuwe banden van Unie te Berlijn te smeden, of oude banden van vereeniging te Frankfort te doen herleven. Maar blijkbaar is het, dat de aanwezigheid van deze dubbele en strijdige werking, noodlottig is voor het groote doel der vereeniging van Duitschland, en dat de botsing, die reeds zulk een bepaald karakter heeft aangenomen, niet verder gaan kan, zonder den band der traktaten van 1815 geheel te ontbinden. Overweegt men wat Pruisen aan die tractaten te danken heeft, zoo zou men bezwaarlijk hebben vermoed, dat het de eerste zou wezen, om dezelve ter zijde te stellen in eene zoo gewigtige aangelegenheid, als de constitutie van Duitschland is. Naar mate het hof van Berlijn vordert in zijn vergrootingswerk, niet door middel van nieuwe aanspraken op volkssympathiën, maar door onderwerping aan de minvermogende souvereinen, die eene schuilplaats zochten achter den Pruisischen troon, ontwaart men dat er van den anderen kant ernstige stappen worden gedaan tot eene toenadering met Denemarken. De gansche onderhandeling te Berlijn, alsmede Engelsche bemiddeling, beoogden niets anders dan tijd te winnen, zonder tot eene bepaalde afdoening te komen of dezelve volstrekt te verhinderen. Thans echter schijnt lord PALMERSTON te hebben bespeurd en aan het Pruisische kabinet te hebben doen opmerken, dat eene langere voortzetting der kronkelige Pruisische politiek, eene bezetting van Sleeswijk door Russische troepen en eene beslechting van alle met de hertogdommen verknochte vraagstukken door Russische bemiddeling, ten gevolge zou kunnen hebben. Generaal BELOW werd uit Berlijn naar Kopenhagen gezonden, met eene reeks van vredes-voorstellen, waarvan men zegt dat de eerste inhoudt, dat Sleeswijk zonder voorbehoud aan den koning van Denemarken zou verblijven. Zoo lang echter als de provisoire regering der hertogdommen blijft bestaan en een volledig leger van 40,000 man onder hare bevelen heeft, zou men met geene gerustheid kunnen verzekeren, dat er geen haastige en geweldige maatregel zal worden genomen. Met een weinig meer bezadigdheid en vastberadenheid van wege het Pruisisch kabinet, zouden soortgelijke, en zelfs voor Denemarken nog minder gunstige bedingen, reeds vóór 8 of 10 maanden hebben kunnen onderhandeld wezen. Wat Pruisen thans beweegt om het geschil zoo snel te willen afdoen, is minder klaar. Geen twijfel, of de remonstrantiën van Engeland, de houding door Rusland aangenomen en de klagten zijner eigene handelshuizen, hebben hunne werking gedaan, doch het is ook mogelijk, dat strategische overwegingen bijdroegen om het hof van Berlijn buigzaam te maken, en dat men in het uitzigt van ernstige moeijelijkheden tusschen Pruisen en Zuid-Duitschland, eenen voet van oorlog met Denemarken beschouwd heeft als eene hinderlijke verzwakking zijner achterhoede. Deswege, zou men gehoor hebben kunnen geven aan den regel van gezonde staatkunde, die voorschrijft kleinere belangen aan grootere op te offeren.

Buitenlandsche Berigten.

DUITSCHLAND.

Frankfort, 20 mei. De jongste berigten uit Berlijn bevestigen het reeds vroeger medegedeelde gerucht, dat zoowel Pruisen als de overige leden der Unie, gevolmagtigden naar het Frankforter congres zullen zenden.

— Uit Dresden wordt geschreven, dat de koning van Saksen zich naar het congres zal begeven, dat eerstdaags te Warschau onder het voorzitterschap van den keizer van Rusland zal gehouden worden.

Berlijn, 22 mei, *des namiddags te 4 ure.* (*Per telegraaf*). De Koning wilde heden middag te 12 ure naar Potsdam vertrekken. Toen hij de trappen van het spoorweg-station afging, werd er digt bij hem een pistool op hem gelost. Het schot ging langs den arm, van het gewricht van de hand tot aan den elleboog. Het been schijnt niet getroffen te zijn. De Koning werd verbonden en reed toen naar Charlottenburg terug; naar omstandigheden is hij wél. De dader werd aanstonds gevat; hij heet *Sefeloge*, is 29 jaar en sinds october des vorigen jaars als vuurwerker bij de garde artillerie ontslagen.

(Volgens eene, mede officiëele depêche, welke op gelijkluidende wijze door de *Dusseldorfer Zeitung* en de *Rheinisch Wesph. Zeitung* wordt medegedeeld, is Z. M. aan den regter arm gewond; de misdadiger droeg militaire uniform, dat hij zich zelf had weten te verschaffen.)

ENGELAND.

Londen, 21 mei. Volgens berigten uit Malta is lord *Palmerston* voornemens Engelands eisch tegen Napels tot het uiterste door te zetten. Men meldt namelijk dat sir *W. Parker* de stoomboot *Spitfire* naar Napels heeft gezonden met berigt, dat de geheele vloot weldra zoude volgen, indien niet binnen een bepaalden termijn werd voldaan aan zekere vorderingen van Engelsche onderdanen wegens, in 1848 geledene verliezen.

— Bij Lloyd is berigt ontvangen, dat het met steenkolen uit Engeland vertrokken schip *Ocean Queen* in de nabijheid van Mauritius, ten gevolge van het in brand geraken der steenkolen, is vergaan; de epuipaadje werd gelukkig door een Fransch schip gered. Dit is in 4 jaren tijds het 14de schip, hetwelk door zelf-ontvlamming der steenkolen is vernield.

— Blijkens berigten uit Nieuw-Zuid-Wallis, tot het laatst van januari, had zich daar eene spoorweg-maatschappij gevormd en reeds waren stortingen voor den aanleg van spoorwegen bewerkstelligd. Over het algemeen genoot de geheele kolonie een ongekenden bloei; de inkomsten hadden over het laatste kwartaal ruim 20 pCt. meer opgebragt dan in een gelijk tijdstip van het jaar te voren. Ook Nieuw-Zeeland, van Diemensland en de overige vestigingen in Australie genoten veel welvaart.

— De *Cambria* is heden morgen te Liverpool aangekomen, met berigten uit New-York van 10 mei. De commissie, die belast is geworden met het onderzoek der verschillende voorstellen die tot regeling der slaven-quaestie gedaan zijn, heeft bij den Senaat haar rapport uitgebragt, dat echter, naar het schijnt, geene der partijen voldaan heeft.

Het goud uit Californië blijft steeds naar New-York stroomen. Er is in eene enkele week voor 2½ millioen £ aangevoerd.

De Britsche gezant, sir *H. Bulwer*, heeft bekend gemaakt, dat de vaart op de St. Laurensrivier zal opengesteld worden voor de schepen der Vereenigde Staten, zoodra de bij het congres in behandeling zijnde reciprociteits-bill zal aangenomen wezen.

Op het meer Erie zijn twee stoombooten tegen elkander aangevaren, ten gevolge waarvan eene onmiddelijk zonk, en al de 38 personen, die er zich op bevonden, omkwamen.

De cholera is op nieuw aan de oevers van de Mississippi verschenen en heeft zich ook te Havana vertoond, waar dagelijks omstreeks 60 personen daaraan sterven.

Over de Vereenigde Staten zijn berigten, die tot 5 april loopen, van Rio Janeiro ontvangen. De gele koorts rigtte de schrikkelijkste verwoestingen aan in de stad en aan boord der ter reede liggende schepen. Men wil, dat er 200 personen iederen dag stierven. Vele schepen hebben niet kunnen vertrekken, omdat de kapiteins of het grootste gedeelte der equipagiën overleden waren. Onderscheidene Engelsche en vreemde handelhuizen hadden hunne magazijnen gesloten, omdat al hunne bedienden overleden zijn. Van pas aankomende vreemdelingen ontgaat schier niet één den dood: ook was de sterfte zeer aanzienlijk onder de negers. De meeste Engelschen zijn gespaard gebleven, doch de Duitschers, Franschen en Italianen zijn zwaar door de ziekten geteisterd.

Tijdingen uit Californië van 1 april melden, dat de goudproductie aldaar nog geene vermindering ondergaat; eenige gelukkige goudzoekers moeten een stuk van het edele metaal, ter zwaarte van 8½ pond en een ander gezelschap een klomp van 93 pond opgedolven hebben.

De wetgevende vergadering van Californië heeft eene wet aangenomen, waarbij de in de mijnen arbeidende vreemdelingen verpligt worden, een hoofdgeld van 25 p. st. per maand te betalen. Het plan was ter sprake gekomen, om Californië tot souvereinen staat te verheffen; doch de commodore *Jones*, bevelhebber der zeemagt van de Vereenigde Staten in die streken, heeft maatregelen genomen om dit plan te doen mislukken.

BELGIE.

Brussel, 22 *mei*, De Fransche berigten zijn heden nagenoeg alleen belangrijk om het verslag dat zij geven van de zitting der Wetgevende Vergadering van gisteren, waarin de discussiën begonnen zijn over het wetsontwerp op de hervorming van het kiesregt. Na eenen korten doch heftigen uitval van den heer *Ch. Lagrange* en eenige meer bezadigde woorden van den heer *de Flotte*, heeft er eene eerste stemming plaats gehad over de quaestie der urgentie; de uitslag daarvan was buitengemeen gunstig voor de wet: 461 leden hebben haar aangenomen, 239 verworpen; en schoon deze cijfers juist niet beschouwd kunnen worden als het *criterium* der stemming over de wet zelve, omdat eenige van hare tegenstanders voor de urgentie gestemd kunnen hebben, om er te spoediger een einde aan te maken, strekken zij niet te min ten waarborg voor eene aanzienlijke meerderheid, als er over de wet in haar geheel gestemd zal worden.

Na deze eerste schermutseling zijn de discussiën over het *fond* zelf aangevangen. Men moet erkennen dat de wet, op dien dag, beter aangevallen dan verdedigd werd. Generaal *Cavaignac* en de heer *Victor Hugo* waren aanvallers, de heeren *Des Rotours de Chaulieu* en *Jules de Lasteyrie* verdedigers. Vooral heeft de heer *Victor Hugo* blijken ge-

geven van een onmiskenbaar redenaars talent, zoodat het nog meer te betreuren is, dat hij zich sedert eenigen tijd, meer naar de linkerzijde heeft laten medeslepen, dan de trouw aan de vrijheid, aan verstandigen vooruitgang en bovenal aan gematigdheid vorderden.

Parijs is overigens volmaakt rustig. Eenige geheel vreedzame groepen, alleen uit nieuwsgierigen bestaande, hebben zich in den omtrek van het paleis der Wetgevende Vergadering bijeenverzameld, maar zij zijn zonder eenige moeite uiteengegaan. De regering had buitengewone maatregelen genomen en zich gereed gemaakt tot eene krachtige verdediging. Overal soldaten, paarden en kanonnen, al de troepen in de kasernen geconsigneerd, patrouilles en politie-agenten op de punten waar zamenscholingen konden ontstaan, zoo was den ganschen dag het aanzien der stad, vooral de omtrek van de zaal der vergadering. Men behoeft dus voor geenerlei beweging te vreezen.

Niet te min waren er allerlei geruchten in omloop. Men heeft onder anderen op nieuw veel gesproken over geheele oneenigheid tusschen den President aan den eenen kant, en zijne ministers met den generaal *Changarnier* aan den anderen, eene oneensgezindheid waaruit het ontslag van zeer vele personen, onder anderen van den prefect van politie, den heer *Carlier*, zoude voortvloeijen. De berigtgever, die ons deze geruchten mededeelt, waarschuwt echter zelf voor hunne onnaauwkeurigheid.

De discussie over de kieswet heeft de aandacht geheel van de Engelsch-Fransche quaestie afgeleid. Personen die er nog over spraken, bleven beweren dat men haar als geschikt konde beschouwen. Hoe? zeiden zij niet.

De Sardinische Kamer van Afgevaardigden heeft, in de zitting van den 16den mei, op voorstel van den afgevaardigde *Mellana* besloten, des maandags en dingsdags van iedere week de begrooting voor 1850 te bediscussiëren.

Na onderscheidene orden van den dag, strekkende tot verdaging der wet op het zegel die in discussie was, heeft de Kamer eindelijk, na velerlei debatten die sinds verscheidene dagen gevoerd werden beslist, dat zij tot het onderzoek der artikelen zoude overgaan.

In den senaat heeft de ridder *Collegno* het ministerie geïnterpelleerd over de in-hechtenis-neming van den aartsbisschop van Turijn en tot de regering het verwijt gerigt, dat zij, vóór de uitvaardiging van de wet *Siccardi*, de toestemming van den heiligen stoel niet gevraagd had, waardoor men zulk eene betreurenswaardige botsing had kunnen voorkomen.

De minister van Justitie antwoordde, dat de regering sedert verscheidene maanden onderhandelingen met het hof van Rome, over de afschaffing der privilegiën van de geestelijkheid, gevoerd had, maar dat van het oogenblik af der regelmatige afkondiging eener wet, iedereen daaraan gehoorzaamheid verschuldigd is. De Senaat heeft de eenvoudige orde van den dag aangenomen.

FRANKRIJK.

Parijs, 21 mei. Men zegt dat de onderhandelingen met Engeland eene gunstige wending hebben genomen en dat de heer *Brenier* wel gelukkiger zoude kunnen zijn dan de heer *Drouin de Lhuijs*, die op zulk eene ongeloofelijke wijze door lord *Palmerston*, om den tuin is geleid.

Voorts verneem ik dat de buitengewone toevloed van geld in de schatkist, op eenmaal heeft opgehouden en wel sedert men gesproken heeft over de mogelijkheid van eenen opstand. Voor dat men geloofde aan het dreigende van een gevecht, ontving de schatkist dagelijks 75,000 fr.; het schijnt dat zij er op dit oogenblik niet meer dan 4 of 500 ontvangt. Ten gevolge van dit uitblijven der stortingen, zoude er sprake zijn de rente der schatkistbilletten met ½ pCt. te vermeerderen.

Ook zegt men dat er dezen morgen een hevige twist tusschen eenen beroemden generaal en een hoog geplaatst persoon zoude zijn uitgebarsten. Die twist zoude eene zoodanige wending hebben genomen, dat eene verzoening, ten minste in de tegenwoordige oogenblikken, hoogst moeijelijk schijnt; ook zoude er sprake zijn van het aanbieden, en oogenblikkelijk aannemen van een ontslag, en van eene benoeming die, vóór er 48 uren verloopen zijn, in den *Moniteur* kan staan.

Men zegt dat de heer *Carlier*, toen hij met deze gebeurtenis bekend is geworden, gemeend heeft zijne functiën te moeten nederleggen. Zijn opvolger zoude terstond zijn aangewezen.

Door al dit ontslaan en vervangen zouden de plannen der regering, om de aanneming der kieswet te doen volgen door de aanbieding van een zeker aantal strenge wetten van bedwang, niet in het minst gewijzigd worden.

— Lord *Normanby*, gezant van Engeland, heeft het besluit genomen niet meer te Parijs te komen; hij heeft zich geheel te Versailles gevestigd, en vertoont zich niet meer op officiëele wijze. Bij het groote diner, door den hertog *van Soto Maijor*, gezant van Spanje, gegeven, ter gelegenheid van de diplomatische verzoening tusschen die mogendheid en Engeland, was lord *Normanby*, die in persoon zich aldaar moest vertoonen en den eersten rang onder de genoodigden bekleeden, niet tegenwoordig. De heer *Edwards*, eerste secretaris van het Engelsche gezantschap, verving hem aldaar.

— Men leest in de *Patrie:*

»Men spreekt over eene nota die gezamenlijk door Oostenrijk en Rusland aan lord *Palmerston* zoude gezonden zijn, ten gevolge van de ontknooping der Grieksche aangelegenheden. Zoo wij wel onderrigt zijn dan zouden die beide mogendheden niet dadelijk bezwaren in het midden brengen tegen het geen een feit is geworden, maar aan lord *Palmerston* kennis gegeven hebben van een besluit, dat genoegzaam bewijst, hoe zij over de handelwijzen van dien minister denken en hetwelk zeer nadeelig zoude zijn voor de belangen der Engelschen die in beide staten gevestigd zijn. Dewijl de wijze waarop lord *Palmerston* de bescherming van Engelschen onderdanen in vreemde landen, verstaat, voor die landen zulke gewigtige bezwaren oplevert, zullen voortaan (dit is hoofdzakelijk het slot der nota) Rusland en Oostenrijk het verblijf aan de Engelschen niet toestaan, dan in geval dat zij die Engelsche onderdanen blijven, afstand zullen doen van de bescherming hunner regering.

— De *Corsaire* deelt een berigt uit Londen mede, waarin gemeld wordt, dat *Ledru-Rollin's* werk: *de la décadence de l'Angleterre*, daar slechts met medelijdend gelach is ontvangen; hij is in niet het minste aanzien, heeft geenerlei verkeer; zijne medgezellen in de verbanning nemen van hem geenerlei notitie. *Louis Blanc* zeide onlangs kort en bondig van hem, dat hij een »idiot" was.

(*Langs buitengewonen weg.*)

Parijs, 22 mei, des avonds te 8 ure. In de wetgevende vergadering werden gedrukte stukken omtrent de Grieksche aangelegenheden rond gedeeld; de commissie voor het wetsontwerp op de hervorming van het kiesregt, liet haar gewijzigd ontwerp ronddeelen. De debatten over de hervorming van het kiesregt, werden voortgezet. *Béchard* sprak voor het ontwerp; hij maakte de opmerking, dat in alle tot nu toe aangenomene constitutiën, de tijd van het domicilie als voorwaarde van het kiesregt gesteld werd. *Canet* sprak tegen hetzelve; de heer *de Montalembert* tastte den heer *Victor Hugo* heftig aan en laakte de houding van den generaal *Cavaignac*. Hij had gezegd, dat het de duidelijke bedoeling der meerderheid was, aanvallenderwijze tegen het socialismus te werk te gaan. *Cavaignac* gaf tot verklaring zijner handelwijze op, dat hij zoo wel thans, als tijdens den opstand van juni, het algemeen stemregt verdedigde. De algemeene discussiën werden heden gesloten; die over de afzonderlijke artikelen beginnen morgen.

Uit Toulon is eene stoomboot met depêches van de regering aan den vice-admiraal *Parceval* naar Napels vertrokken; niemand gelooft derhalve aan eene vredebreuk met Engeland, schoon de toerustingen ter zee voortduren.

De hoofdstad blijft rustig; de koers der effecten is weder aanmerkelijk gerezen.

Het gerucht van oneenigheid tusschen den President, generaal *Changarnier* en de ministers bevestigt zich niet. Er schijnt eene kleine twist geweest te zijn, tusschen generaal *Changarnier* en generaal *d'Hautpoul*, maar dit geschil is door den President weder bijgelegd.

Laatste koers ter beurs van heden: 5% 89 fr. 50 c.; 3% 55 fr. 80 c., bankactiën 2100 fr. — Noorderspoorweg actiën 417 fr. 50 c.; Parijs-Straatsb.-spoorweg 323 fr. 75 c.; Spanje 3% $31\frac{3}{8}$.

Madrid, 17 mei. 3% $32\frac{1}{16}$.

ITALIE.

Florence, 11 mei. De Groot-Hertog vertrekt in de volgende week naar Weenen, vergezeld door de Groothertogin en zijne beide zonen. Die reis, welke, naar men zegt, ten doel heeft, om de Groothertogin en de Aartshertogen aan den keizer van Oostenrijk voor te stellen, houdt de gemoederen te Florence bijzonder bezig; men verzekert dat er gedurende het verblijf van den Groothertog te Weenen, schikkingen gemaakt zullen worden, die voor Toskane van het uiterste belang zijn. Een verantwoordelijk minister zal den vorst vergezellen, iets dat bij de vorige reis niet heeft plaats gehad. Men zegt dat dit de hertog *van Casigliano* zal zijn.

De overeenkomst met Oostenrijk, betreffende de bezetting van het Groothertogdom door de keizerlijke troepen, is nog niet onderteekend. Het Weener kabinet is onveranderlijk bij zijne vorderingen gebleven, en het stelt aan de Toskaansche regering voorwaarden, die zoodanig zijn, dat zij de onafhankelijkheid van Toskane ernstig bedreigen. Tot nu toe heeft het Groothertogelijk ministerie met alle kracht aan de eischen van het Weener kabinet weerstand geboden. De Groothertog zelf had niets verzuimd om zijnen neef en den Prins *Schwartzenberg* te doen begrijpen, dat eene overeenkomst zoo als die welke men hem wilde dwingen aan te nemen, hem geheel in ongunst bij het volk zoude kunnen brengen en van de ondersteuning der natie berooven, waaraan hij alleen zijne herstelling op den troon, op 12 april 1849, te danken had. Men had zich gevleid dat de Oostenrijksche regering van hare vorderingen zoude afzien, maar het schijnt thans zeker dat dit geenszins het geval is en dat de Groothertog in het alternatief verkeert óf geene keizerlijke troepen te ontvangen óf voorwaarden aan te nemen die hem bijna niets meer dan een leenman van den Keizer zouden doen worden. Men zegt dat de hoofdpunten der overeenkomst zouden zijn:

»Dat de Oostenrijksche troepen zoolang in het Groothertogdom zullen verblijven, als het aan Oostenrijk goed zal dunken hen aldaar te laten;

»Dat de Oostenrijksche generaal altijd de bevoegdheid zal hebben, zonder magtiging van den Groothertog, al de steden en alle gedeelten van het Toskaansche grondgebied in staat van beleg te verklaren."

De vrienden van het ministerie hopen dat het tegenwoordig kabinet er nooit in toestemmen zal eene dergelijke acte te teekenen.

Daarbij hoopt men dat de reis van den Groothertog tot resultaat zal hebben het verkrijgen, van zoodanige veranderingen in den tekst der overeenkomst, dat zijn gouvernement haar zal kunnen teekenen, zonder gevaar te loopen van algemeen daarover gegispt te worden.

Men had gehoopt omtrent de onderhandelingen het diepste geheim te kunnen bewaren; maar sinds eenige dagen is de waarheid uitgelekt, en men begrijpt gemakkelijk welk eenen onaangenamen indruk zij bij het algemeen te Florence maakt. Men bemoeit zich dan ook zeer weinig met hetgeen er buitendien voorvalt. Het dagblad de *Nazionale* is gestaakt; er is een nieuw ministerieel blad de *Conservatore*, verschenen. Men spreekt van maatregelen van bedwang tegen de buitensporigheden van de drukpers, alsmede van eene nieuwe opklimmende belasting. Maar de regtmatige bezorgdheid over de overeenkomst met Oostenrijk, laat al die feiten op den achtergrond.

Binnenlandsche Berigten.

ARNHEM, *24 mei.*

De Tijd en de *Tielsche Courant* komen in hunne laatste nommers terug op ons artikel tegen hunne artikels over de verdeeling in *rijks*-kiesdistricten. Een gedeelte dezer laatste beschouwingen — dat namelijk over het gebrekkige der districts indeeling — is reeds beantwoord in ons hoofdartikel van eergisteren, waarin wij verklaard hebben, de tabel van indeeling, d. i. de *toepassing* van het beginsel der *rijks*-kiesdistricten, geenszins onvoorwaardelijk goed te keuren, daar verscheidene gemeente-koppelingen ons even vreemd en onverklaarbaar toeschenen, als aan *de Tijd* en de *Tielsche Courant*. Er blijft ons dus thans slechts een kort antwoord over.

De Tijd verklaart zijne tegenstelling van *ideeën* tegenover *belangen* thans zóó, dat hij gesproken heeft »van *belangen* die een *redelijken* grond hebben en die in het systeem *niet* zullen worden vertegenwoordigd, en van *ideeën*, die representanten zullen erlangen, zonder dat op die ideeën *Nederlandsche belangen* steunen." Wij hebben vrede met die verklaring, dewijl daaruit blijkt, dat het verschil in opvatting lag in de — naar ons inzien onjuiste — beteekenis van »*anti-nationale* belangen" die de *Tijd* aan het woord *idee* gaf. Spreekt men, zonder nadere omschrijving, van »ideeën," zoo verstaan wij daaronder »op *reden* gegronde denkbeelden." *De Tijd* wil hetzelfde wat de *Arnhemsche Courant* wil, vertegenwoordiging van *Nederlandsche*, van »het *geheele* volk" rakende belangen. Het verschil blijft alleen in de toepassing. *De Tijd* meent, dat »het *Nederlandsch* belang" het best bevorderd wordt, wanneer men, zooveel mogelijk, in de vertegenwoordiging de specialiteiten toelaat, en locale inzigten en invloeden tot rigtsnoer neemt. Wij meenen, daarentegen, dat juist die locale inzigten en invloeden het algemeen *Nederlandsch* belang zullen in den weg staan, en dat, — wil men niet *in* de vertegenwoordiging dienzelfden strijd van tegenovergestelde belangen, welke men *buiten* de vertegenwoordiging aanneemt, bestendigen — het een hoofdbeginsel van ons nieuw constitutioneel huishouden zijn moet, door zamensmelting van verschillende soorten van gemeenten, het overwigt van een overheerschend inzigt of bovendrijvenden invloed onmogelijk te maken. Wij zullen onze beweegredenen hiervoor thans niet herhalen; wij hebben die reeds bij vorige gelegenheden medegedeeld.

Is *de Tijd* in hare oppositie tegen de rijks-indeeling consequent, door de doelmatigheid eener *provinciale* indeeling voorop te zetten, de *Tielsche Courant* schijnt ons daarentegen, door de gevolgen te bestrijden waar zij zich aan het beginsel aansluit, zeer inconsequent te zijn. Reeds de aanhef van het artikel der *Tielsche Courant* toont, dat zij zich op een verkeerd terrein bevindt: »De *Arnhemsche Courant* komt ons hard vallen over onze meening, dat »GELDERLAND op veel juister en doelmatiger voet had »kunnen worden ingedeeld, dan bij het ministerieele »ontwerp is geschied." Wij protesteren tegen deze voorstelling van ons betoog. De *Arnhemsche Courant* heeft zich volstrekt niet de vraag voorgesteld: hoe GELDERLAND het best in districten kon ingedeeld worden? maar de *Arnhemsche Courant* heeft beweerd, gelijk wij thans nog beweren, dat, waar men uitging van het beginsel, niet van *provinciale*, maar van *rijks*-indeeling, men alleen te beoordeelen had, of de gemeenten zóó waren bijeengevoegd, dat zij goed afgeronde districten vormden, die zich gemakkelijk met elkander in aanraking stellen kunnen. Ging het stelsel der *Tielsche Courant*, die steeds van de indeeling van GELDERLAND spreekt, door, dan werd de gansche rijks-indeeling ijdel, want hetzelfde regt dat Gelderland voor zich deed gelden, zouden dan de overige provinciën evenzeer voor zich doen gelden, en men zou dan terugkeeren tot het afgekeurde stelsel der enkel provinciale indeeling. Wij begrijpen niet wat de adhaesie der *Tielsche Courant*

aan het *beginsel* beteekent, wanneer zij het in de *toepassing* bestrijdt. In het vervolg stuiten wij wel op de tegenstelling van »theoretische bespiegelingen" tegenover »praktijk" en »*werkelijk* leven" — (is er ook een »*on*werkelijk leven"?) — maar wij kunnen daarom toch niet gelooven, dat de *Tielsche Courant* de *rijks*-verdeeling alleen als »theoretische bespiegeling" beaamt, om voor de »praktijk" en het »werkelijk leven", *provinciale* indeeling te eischen.

Gelijk bij de vorige gelegenheid, is de grond van het betoog der *Tielsche Courant*, aan de eene zijde: overeenstemming van belang, van levensmanier, van denkwijze, van bestaanmiddelen en veelvuldige betrekkingen; aan de andere zijde: tegenstrijdig belang, tegenstrijdige levensmanier en denkwijze, verschil van middelen van bestaan en gemis aan onderling verkeer. Het is zeer jammer, dat de *Tielsche Courant* bij den tekst niet tevens den uitleg en de toepassing gegeven heeft. Want al neemt men nu ook, beleefdheidshalve, de hypothese der vijandige en onvermengbare elementen voor bewezen aan, dan nog ontbreekt het betoog, dat, omdat zekere gemeenten van andere gemeenten in deze opzigten verschillen, politische zamenwerking tot behartiging van het belang des »*geheelen* Nederlandschen volk's," onmogelijk is. Wij begrijpen, dat twee streken verschillende belangen kunnen hebben, dat terwijl de Betuwsche klei-mensch hunkert naar droogte en koesterende zomerwarmte, de Veluwsche zand-mensch terzelfder tijd smacht naar eenen koelen, verkwikkenden regen; maar wij zien volstrekt niet in, dat daarom de klei-mensch en de zandmensch niet zeer wel zouden kunnen en willen zamenwerken tot eene homogene keuze van vertegenwoordigers. Al drijven in de eene gemeente de belangen van schelvisch en kabeljaauw, in een ander dat der zand-aardappelen, in een derde dat der turfveenderijen, in een vierde dat der warmoezierderij of der bloemisterij boven, waarom zou dit beletten eendragtiglijk zich te verstaan over de keuze van hen, die het *gemeenschappelijk* belang van het gansche land behartigen moeten? Heeft b. v. de Betuwe zulke geheel eigenaardige, *oorspronkelijke*, UR-BAT-AAUWSCHE, politieke weiland-beginselen en begrippen, dat deze met de Veluwsche politieke heide-beginselen en begrippen volstrekt onvereenigbaar zijn?

De *Tielsche Courant*, wil om vrede met alle menschen te houden, gelijk bij gelijk, roomsch bij roomsch en on-roomsch bij on-roomsch gevoegd hebben, want »zoo *is* nu eenmaal de staat van zaken »in ons vaderland, dat de naijver tusschen protes»tant en katholijk ligtelijk alle andere bedenkingen »ter zijde doet stellen en den kiezer noopt zijne stem »uit te brengen, niet uit politieke overtuiging, »maar uit sectegeest, en men moge dien (staat van »zaken) betreuren, het is *wijs* (?) dien niet uit het »oog te verliezen, en er zooveel mogelijk rekenschap »van te nemen." Deze bij uitstek conservative beweegreden — omdat het zoo *is* moet het zoo *blijven* en als *fait accompli* worden aangenomen — hadden wij van een anti-conservatief blad niet verwacht. Eene verstandige en liberale regering mag zich, naar ons inzien, niet aldus tot de dienstwillige dienaresse van de vooroordeelen des publieks maken, niet de dwalingen des verstands voeden, niet aldus een feitelijk misverstand tot grondslag eener rationele en politische organisatie nemen. De regering mag geene roomsche en on-roomsche kiezers onderscheiden, de regering mag alleen Nederlandsche kiesgeregtigde burgers zien. Neemt men tot grondslag der politische indeeling, niet alleen bijeenvoeging der kleigronder zandgrond- en der veengrond-gemeenten, niet alleen afscheiding der vischvangende, der koolplanten-, der veefokkende en der aardappelen-potende bevolkingen, maar wil men daarenboven roomsche, protestantsche en israëlitische kiesdistricten vormen, dan maakt men niet alleen de breuk onheelbaar en tot een erkend en openlijk bekrachtigd feit, maar men maakt dan van de vertegenwoordiging een vergaarbak van de meest heterogene, tegenstrijdige en onvereenigbare bestanddeelen. In plaats van de uiteenloopende, inzigten tot eenheid te noodzaken, door ze van elkander afhankelijk te maken; in plaats van de strijdige belangen, door vermenging, tot een vergelijk te brengen; in plaats van de afkeerige bevolkingen, door zamenvoeging, aan elkander te gewennen en tot wederkeerige inschikkelijkheid en behulpzaamheid te brengen, wil de *Tielsche Courant* misverstand, vooroordeel en dwaling tot grondslag der politische inrigting nemen. Zij betreurt het; »theoretische bespiegelingen" doen er haar het verkeerde, het »treurige" van inzien, maar daar nu eenmaal de »praktijk" en het »*werkelijk* leven" zoo verkeerd en treurig *zijn*, is het »wijs" (?) ze zoo verkeerd en treurig te *laten*, en deze verkeerde en treurige feiten als de beginselen voor ons volgend constitutioneel leven aan te nemen.

Het natuurlijk gevolg van dit stelsel is, dat men nooit den verkeerden weg verlaat; het vooroordeel heeft een antecedent gewonnen, waarop het zich voortdurend zal blijven beroepen Treurende »dat het zoo *is*", zal men het »wijs" (?) vinden het steeds zoo te laten. Men zal zeer eenstemmige, homogene en eendragtelijke kiesdistricten hebben, die tot resultaat zullen geven eene des te meer verdeelde, heterogene en tegenstrijdige vertegenwoordiging; want de strijd der belangen, de naijver en de »treurige" sectegeest, zullen nu zich in de Kamer tegenover elkander bevinden, om elkander es te heftiger te bestrijden. De vertegenwoordiger der zand-aardappelen zal voor den vertegenwoordiger der baggerturf, en de uitverkorene der koolplanters voor dien der kabeljaauw-vangers niet onderdoen. De Betuwsche kleigrond-politiek zal aan de Veluwsche zandgrond-politiek geen kwartier geven, en de Roomsche afgevaardigde zal zich met den Protestantschen, gelijk deze met den Israëlitischen afgevaardigde niet verbroederen. Ieder zal voor *zijn* belang zorgen, en niemand voor dat van *allen*. En wanneer de »theo»retische bespiegelaar" poogt dien knoop te ontwarren, zal de prakticus, de man die *werkelijk* leeft, zijne hand terug houden en zeggen: »Treurig is »het, dàt het zoo *is*; maar dàar het zoo is, is het »wijs het zoo te *laten*."

— In het verslag over het wets-ontwerp tot regeling van de zamenstelling en de magt van de Provinciale Staten, wordt, bij art. 172, de vraag geopperd: of door of namens de aftredende Gedeputeerde Staten het gewone jaarlijksche verslag in de eerste vergadering der nieuwe staten gedaan zal worden? Wat Gelderland betreft, zal zij toestemmend beantwoord kunnen worden. Wij vernemen althans, dat het bedoelde verslag reeds bij den drukker dezer courant ter pers is gelegd.

OOST-INDISCHE KOLONIËN.

Batavia, 29 *maart*. De navolgende berigten zijn nog ontvangen omtrent verschillende onheilen op Java, aangerigt door storm of hoogen waterstand.

In de residentie Samarang had, in den namid dag van den 5den maart, in de afdeeling Grobogan, een allerhevigste storm gewoed, welke ongeveer een en een half uur had aangehouden; op verschillende plaatsen zijn toppen van boomen, ter lengte van 8 of 10 voet en ter dikte van 3 of 4 duim in omtrek, door den wind afgebroken en op groote afstanden nedergeworpen; eene stevige loods van houten stijlen met planken omwand en met pannen gedekt, behoorende tot de tabaks-onderneming van den heer *Klein*, te Panawangan, werd over eene lengte van 180 voet omver gerukt; waarbij de meeste hoofdstijlen bij den grond werden afgebroken en andere geheel uitgerukt.

— Van Sourabaija zijn geene latere berigten ontvangen; de noodige maatregelen worden beraamd, om zich tegen de schade te behoeden, welke het gevolg zoude kunnen worden, wanneer zich andermaal het water mogt verheffen tot de hoogte, welke het onlangs heeft bereikt, en vroeger aldaar nimmer in die mate is opgemerkt.

— Van Pasoeroean zijn eenige opgaven ontvangen omtrent de schade aldaar nu onlangs door overstroomingen aangerigt; daaruit blijkt, dat in het district Kotta Bangil ruim 300 woningen van inlanders onder water hebben gestaan, van welke niet minder dan 100 door het water zijn medegesleept: in hetzelfde district waren 230 bouw sawavelden overstroomd, waarvan 132 bouw als vernield te beschouwen waren; een aantal zaadpadie-velden was verloren en eenige suikerrietvelden, behoorende tot de fabrijk *de Hoop*, hadden door overstrooming geleden; 15 bouw waren geheel verwoest. In het district Gempol, hadden 1568 huizen onder water gestaan, waarvan 1200 grootelijks beschadigd en de overige vernield; 660 bouw sawavelden waren overstroomd, en van deze 379 geheel vernield: ook eenige suikerrietvelden hadden in dat district onder water gestaan; doch de schade was betrekkelijk gering geweest.

— Te Bezoekie had op den 21sten februari een hevige storm gewoed, waardoor eene praauw padoeakang, komende van Sampang, onder Pamakassan, op het eiland Madura, en bestemd naar Probolingo, digt bij de kust van laatstgemelde plaats, was omgeslagen; behalve de equipagie, bestaande uit 6 koppen, bevonden zich aan boord 40 koelies, die zich naar Probolingo begaven om werk te zoeken; — aan eene in de nabijheid zeilende praauw is het gelukt, velen hunner, doch niet allen, te redden, zijnde 11 van deze koelies in de golven omgekomen.

— In de residentie Banjoemaas is de schade mede zeer belangrijk geweest, het meest heeft de afdeeling Bandjarnegara geleden; — vele afdammingen, in verschillende rivieren, zijn weggeslagen en vele waterleidingen bedorven; — behalve 14 kleine bruggen, in het Karang-Kobarsche, zijn twee schoone hangbruggen, van eene lengte van 140 tot 150 voet, over de rivieren Merowoe en Seraijoe, in het district Banjar, weggeslagen; — in dat district heeft het water verscheidene voeten hooger gestaan dan vroeger mogelijk werd geoordeeld; ook hebben aldaar vele menschen in het water het leven verloren; van 27, zoo mannen, vrouwen als kinderen, was dit bekend; doch men vreesde dat het getal later bevonden zou worden grooter te zijn; — op vele plaatsen hadden afstortingen van aarde plaats gehad, waardoor de koffij-aanplantingen geleden en kleine bruggen vernield waren; — in de afdeeling Bandjarnegara werd berekend, dat ongeveer 200 reeds beplante sawa-velden geheel vernield waren; in de afdeelingen Banjoemaas en Poerwokerto, werd het verlies op eene uitgestrektheid van ruim 60 bouws sawa- en 18 indigovelden begroot; — het verlies aan koffijboomen bedraagt ruim 30,000. — Door eene zware aardstorting van den berg Rogodjembangan, was de weg tusschen Bator en Karang-Kobar zoodanig met aarde bedekt, dat alle gemeenschap tusschen die twee plaatsen vooreerst bijna ondoenlijk was geworden; ook waren in die residentie, door eenen storm, welke op den 27sten en 28sten februari gewoed had, 42 woningen van inboorlingen omvergerukt en eenige boomen ontworteld.

— Uit Madioen zijn geene berigten ontvangen van zeer belangrijken aard; alleen wordt van daar verhaald, dat in het begin van de maand februari, van het gebergte Welles, eene aanzienlijke massa aarde is gestort in het bekende groote meer Telogo-Ngebel, en op de nabij staande pasangrahan, welke dien ten gevolge geheel is vernield.

— In de residentie Kediric is op den 1sten maart een zwaar onweder boven de dessa Redjo Sari, district Kalambert, regentschap Ngrowo, uitgebroken; onder de onheilen, hierdoor aangerigt, wordt als het meest belangrijke opgegeven: het treffen van twee inlandsche meisjes door den bliksem; hetgeen aan eene van haar den dood, aan de andere eene waarschijnlijk onherstelbare verlamming van de ledematen heeft berokkend.

Batavia, 27 *maart*. De troepen, onder bevel van den luit.-kolonel *de Brauw*, den 28sten febr. aan boord van Zr. Ms. stoomschepen *Poenix* en *Samarang* te Batavia ingescheept, ter beteugeling der muitelingen in Bantam, zijn den 3den dezer in den vroegen ochtend te Bodjong Negara, aan de westzijde van de baai van Bantam, ontscheept, en, door het maanlicht begunstigd, op marsch gegaan naar Boedang Batoe, waarheen zich tevens van uit Serang eene kolonne begeven had. Beide afdeelingen kwamen kort na elkander op het kleine plateau van den kampong Boedang Batoe, zonder dat iemand gezien was, zoodat het zich scheen te bevestigen, dat de muitelingen dien omtrek hadden verlaten, en dat nog slechts de moordenaar van het districtshoofd met zijne volgelingen zich in de bosschen verschool, weshalve de 2de luits. *Doerrleben* en *Krieger de Bach*, de control. der landel. ink. en kultures *Lange*, en de Regent, besloten met de aanwezige troepen, 45 man infant., 25 djaijang-secars en 150 man barissan, deze op te zoeken. De infanterie ging langs het moeijelijkste terrein, de kavallerie langs een tamelijk breeden weg, doch aan weerszijden door bijna ontoegankelijke bosschen begrensd. Na een paal marcherens stuitten beide op 100 a 200 muitelingen, die met groote verwoedheid, met klewangen en lansen in de hand, een aanval begonnen, doch door het welgerigt geweervuur spoedig uit elkander werden gedreven; de luitenant *Krieger de Bach* zich toen, door zijnen aan vermetelheid grenzenden moed latende vervoeren, deed in dit voor kavalerie hoogst ongunstig terrein eene charge, met het noodlottig gevolg, dat het detachement, na de muitelingen te hebben ingehaald, door hen aan alle kanten werd besprongen. De infanterie, die naruktc, vond de zaak reeds beslist, het detachement djaijang-secars op den terugtogt en de muitelingen in het bosch verdwenen, waarna men op Boedang Batoe terug trok. Het verlies bestond uit den 2den luitenant der djaijang secars *Krieger de Bach*, 4 djaijang-secars, 1 Europeschen sergant en 1 Europeschen fuselier gesneuveld, 3 djaijang-secars, 1 Europesche korperaal en vele paarden gewond.

De overige troepen, die inmiddels naar Kramat-Watoe teruggetrokken waren, marcheerden op deze tijding naar Boedang Batoe, vonden de afdeeling uit Serang op den terugtogt, maar bezetteden andermaal Boedang Batoe; de kapitein *de Kruyff* en de 2de luitenant *Doerrleben* geraakten dien zelfden dag andermaal slaags met de muitelingen, waarbij 10 a 12 van deze vielen, terwijl 1 inlandsche sergeant van onze zijde sneuvelde en een fuselier gewond werd.

Te Serang kwamen den 6den nieuwe troepen van Batavia aan, waarop den 8sten maart eene grootere tournée werd ondernomen, daar volstrekt geene zekere berigten van de opstandelingen te bekomen waren, zulks werd den volgenden dag herhaald, maar met weinig succes. Op een dezer togten werd de 1ste luitenant *Beukman*, ten gevolge van vermoeidheid en te groote inspanning, door eene beroerte getroffen; zoodat hij op de plaats is bezweken. De Resident van Bantam had zich naar Tjie-Legon begeven en aldaar te kennen gegeven, dat men van een bezoek der troepen zoude kunnen worden verschoond, indien men hen uitleverde, die het districts-hoofd van Tjie-Legon, zijne mantries en zijnen schrijver hadden omgebragt; zij hadden zich daartoe verbonden en slechts tijd verzocht tot den 10den.

Aan die verbindtenis heeft men voldaan, door 33 arrestanten over te leveren, welke later nog door meer gevolgd zijn. De taak der militaire magt was dus geëindigd en alleen bleef eenige militaire magt in de nabijheid noodzakelijk, om de handelingen van de inlandsche politie kracht bij te zetten, den kwaadwilligen vrees aan te jagen en den weldenkenden gerustheid in te boezemen. Te Kramat-Watoe zou dus eene kolonne van 200 man positie blijven houden; van de overige troepen zijn er den 20sten dezer reeds alhier teruggekeerd. Ter voorkoming van ontvlugting der muitelingen, wenschte men vooreerst nog de stoomschepen op de kusten te behouden.

Mengelwerk.

Varia.

's Gravenhage, 31 *mei*.

Terwijl thans de Fransche regering en eene groote

meerderheid der Nationale Vergadering eene herziening der kieswet noodig achten, kunnen wij ons slechts verwonderen, dat het daarbij ingevoerde algemeen stemregt aan Frankrijk tweemaal eene conservatieve vertegenwoordiging gaf, daags na eene revolutie, die de politische wereld tot in hare grondvesten schokte. Ontwaart men nu dat het algemeen stemregt bepaling en beperking behoeft, dat het aan wettige vormen en plaatselijke indeeling behoort te worden onderworpen, zoo kunnen wij niet anders doen dan dit gevoelen beamen. Opmerkelijk blijft het nogtans, dat Frankrijk zijne tijdige reactie aan het algemeen stemregt te danken heeft. De President werd bij algemeen stemregt verkozen en hij legt zich toe op het behoud der maatschappelijke orde en des buitenlandschen vredes. De Nationale Vergadering verklaarde zich onlangs voorloopig ten gunste der bedoelde hervorming, met eene meerderheid van 453 tegen 197 stemmen. Nogtans geldt het gansch geene onbeduidende wijziging der tegenwoordige wet. Verschillend zijn de berekeningen opzigtens de numerieke werking van den maatregel op de kieszerslijsten en afwijkende van ½ tot 3 millioenen zijn de ramingen; doch nemen wij een gemiddeld getal, zoo is het uitsluiten van anderhalf millioen kiezers een stoute maatregel voor eene regering, die nog steeds revolutionnair heet. Als de vergadering alzoo met het stemregt handelt, veroordeelt zij met der daad het stelsel, waaraan zij zelve haar aanzijn schuldig is. Het *exposé des motifs* waarin de heer BAROCHE het wetsontwerp aankondigde, is veeleer eene verontschuldiging dan eene toelichting. Het poogt te betoogen dat de wet niet bepaaldelijk beoogt wat zij zekerlijk doen zal, en dat hare hoofdzakelijke werking niet datgene is, wat haar het meest aan hare voorstellers aanbeveelt. Inschrijving op de lijst van personele belasting, gedurende drie jaren, in dezelfde gemeente, schijnt bij den eersten opslag eene zeer strenge voorwaarde; men verzekert echter dat het met geene andere bedoeling gevorderd wordt, dan om zich ten volle van de identiteit des kiezers te verzekeren, zijne stem tot de plaats van zijn domicilie te bepalen en te verhinderen dat hij in meer dan één oord stemme. Zonen, onder het vaderlijk dak levende, dienstboden, soldaten, ambtenaren maken eene uitzondering; doch als de uitdrukkelijke bedoeling des maatregels is, op verschillende wijzen alle vagebonden, bedelaars, overtreders van wet, gezag en orde, oproermakers, zamenspanners, en allerlei slecht volk meer, van het stemregt uit te sluiten, zoo is het onmogelijk niet te vermoeden dat het drie jaren-belasting-betalen eene zeer beduidende uitsluiting zijn zal. Het kon niet gemunt zijn op de provinciën, want Fransche pachters en boeren zijn volstrekt geen nomadisch ras. Maar de stedelijke bevolking van Frankrijk is van minder zittenden aard, en zal, veel meer nog dan daardoor, door kleine politische overtredingen en rustverstoringen, het stemregt verliezen. De nieuwe wet zou dus de onregelmatige en verontrustende massa's, die onlangs mannen als DE FLOTTE en EUGÈNE SUE ter vertegenwoordiging afvaardigden, beduidend ziften. Dit is het erkende uitwerksel van den maatregel; en er kan geene vergissing bestaan wat betreft den aard der thans aanwezige krisis.

Niet alleen de eigenlijk gezegde socialisten zijn verwoed over den beoogden maatregel, die hen van een aanmerkelijk deel hunner krachten zou berooven; de meer gematigde democraten, die dezelve als eene schennis der constitutie beschouwen, roepen, dat als de Nationale Vergadering de constitutie in één opzigt kan veranderen, zij zulks ook in andere kan doen. De constitutie was bestemd om minstens een gegeven tijd te duren, en er was eene bepaalde wijze voor hare herziening aangewezen. Bijaldien er, zeggen zij, na de verkiezing van een socialistisch lid der vergadering; te Parijs, eene wet gemaakt wordt, die eene kwalificatie invoert, zoo zou eene andere en grootere zege der socialisten, door eene verzwaring dier kwalificatie kunnen worden gevolgd; en eindelijk zou door het kiesligchaam te beperken, een votum voor de monarchie of iets anders kunnen worden uitgelokt. Hiertegen nu zien zij geen ander behoedmiddel dan opstand; een middel 't welk zij, meenen wij, niet alleen als een regt inroepen, maar in wezenlijkheid beramen. Het was, en is nog, het innig verlangen der socialistische hoofden niet »op de straat te gaan," alvorens de oudste ligting van soldaten het leger zou hebben verlaten en de jongste ligting van conscrits in de gelederen zou zijn getreden. Het leger ontvangt, namelijk, naar verhouding, meer toevoer uit de socialistische dan uit de conservatieve districten; naardien het een opmerkelijk feit is, dat de fabricerende [illegible] — indien men de groote steden uitzondert — [illegible] is dan de landelijke. De socialisten [illegible] dus dat eenig tijdsverloop hen het leger in [illegible] zal, en daarenboven denken velen [illegible] niet zoo zeer aan een stratengevecht van burgerij, politie of linie-troepen, als wel aan eenen regelmatigen veldtogt in het open land en in de hen gunstige districten. De conservatieven schijnen daarop niet bedacht. Zij houden zich slechts voorbereid op eenen Parijschen opstand en barricades, doch zullen welligt, in plaats daarvan, eene socialistische *Vendée* vinden. Wij willen hopen dat allen, die zoodanige verwachtingen koesteren en er berekeningen op bouwen, zich teleurgesteld zullen zien.

Wij twijfelen niet of, alhoewel Frankrijk op dit oogenblik in twee kampen verdeeld is, waarvan het conservatieve niet het talrijkste is, er nogtans in het socialistische kamp mannen zullen gevonden worden, wier gevoelens noch op vernieling, noch op geweldadigheden uitloopen. Ten einde de gematigde democraten terug te roepen tot de ondersteuning van wat orde genaamd wordt, behoorden de hevige voorstanders daarvan hunne strijdzuchtige en uittartende politiek ter zijde te stellen, en hunne begeerigheid, om met geweld te beteugelen wat veel te uitgestrekt en te magtig voor zulke middelen van bedwang is, te beteugelen. De hoogere standen der maatschappij moeten de fout vermijden van het veld van redenering te verlaten en beroep te doen op physische worsteling. Met verstand en billijkheid zou de zaak van eigendom en individuele regten onfeilbaar triomferen; terwijl in eene *mêlée*, of in eenen burgerkrijg, de hemel weet wat woest beginsel zou kunnen zegevieren. Frankrijk zou te bukken kunnen hebben voor eene sekte, die de wreedheden en slagtingen van MAHOMED mogt hernieuwen, door koelbloedig en listig fanatismus bestuurd.

DRUKFEIL.

In het artikel *Varia*, voorkomende in de *Arnhemsche Courant* van zondag, 19 mei, laatste kolom, slot, staat: »Dit verzuim dus, dit grove *verwijt*" — lees *vergrijp*.

Advertentiën.

Gehuwd:

A. A. BITTER,
en
W. F. BEMENER.

ARNHEM,
den 22sten Mei
1850.

Getrouwd:

J. VAN DER SLOOTEN,
met
P. A. KROON,
te *'s Gravenhage*

ARNHEM,
den 22sten Mei
1850.

Eenige kennisgeving.

Te ZUTPHEN, beviel den 19den Mei voorspoedig van eene doode DOCHTER, Vrouwe *J. VAN ALTENA*, Echtgenoot van

Mr. *J. L. STEENLACK.*

---

† † † *UIT DE HAND TE KOOP*, en te bevragen bij den Notaris *VAN ROSENTHAL*, te *Velp*, een perceel BOUWLAND, groot ongeveer 1 Bunder, gelegen te *Bieren* nabij den Straatweg, zeer geschikt ter betimmering.

Er *WORDT GEVRAAGD*, een PERSOON, goed in staat om op eene in volle werking zijnde STEENBAKKERIJ, gelegen aan de rivier *de Waal*, de betrekking als BAAS waar te nemen. De hiertoe genegene, adressere zich met overlegging van bewijzen van voldoende bekwaamheid, en een goed zedelijk gedrag, met *franco brieven*, aan het adres van den Heer *NIEUWSTADT*, beëedigd Klerk ten Hypotheek-Kantore te *'s Bosch*, onder letter A.

VERSCHE

Minerale en Medicinale Wateren,

te bekomen bij *D'ARNAUD GERKENS*, in de Broerestraat te *Arnhem.*

De Pillen van HOLLOWAY zijn een uitmuntend geneesmiddel voor den hoest, gevatte koude, long- en borstkwalen.

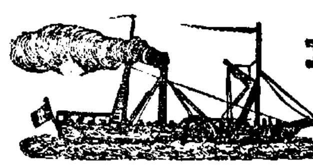

De heer *J. C. REINHARDT*, Chimist te Hull, verzekert, dat de heer *STINGER*, welke vroeger werkzaam was in de glasfabrieken aldaar, volgens verklaring der geneeskundigen reeds in een hoogen graad de tering had, zoodat hij als ongeneesbaar was opgegeven. Daar hij in de Nieuwspapieren de Pillen van *HOLLOWAY* zag aangekondigd, besloot hij dezelve te gebruiken; reeds na eenige doses ingenomen te hebben, begon zijn hoest te verminderen, het vleesch over het geheele ligchaam werd vaster, de eetlust nam toe, en thans is hij geheel hersteld. Dit overheerlijk geneesmiddel is bijzonder aanbevelenswaardig in gevallen van zwaren en verouderden hoest, aamborstigheid, verkoudheid en alle borst- en longkwalen.

Door het vermeerderd debiet zijn de Prijzen thans de volgende.

Doosjes Pillen van *f* 0.90, *f* 2.10, *f* 3.30, *f* 7.75, *f* 15.50, *f* 23.50; *Potjes Zalf* van *f* 0.90, *f* 2.10, *f* 3.30, *f* 8.15 *f* 15.90 *f* 23.90.

Zijn op *franco-aanvrage* à contant te bekomen, bij den Heer *F. ROMEIJN*, *Fz.*, Depôthouder te *Arnhem*; alsmede te *Londen*, Strand 244, *HOLLOWAY'S* Etablissement.

RIJN- EN IJSSEL-
STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ.

Van *Amsterdam* naar *Kampen*, DAGELIJKS, 's Morgens te 6 ure.

Van *Kampen* naar *Amsterdam*, DAGELIJKS, 's Namiddags te 1½ ure.

Van *Amsterdam* naar *Deventer* en *Zutphen*, DIRECT Maandags, Woensdags, Donderdags en Zaturdags, 's Morgens te 6 ure.

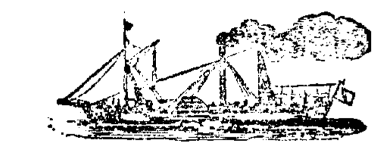
Van *Zutphen* naar *Deventer* en *Amsterdam*, DIRECT Zondags, Dingsdags, Donderdags en Vrijdags, 's Morgens circa 8 ure, te *Amsterdam* in correspondentie met den laatste Spoortrein naar *Haarlem*, *Leiden*, *'s Hage* en *Rotterdam*.

Van *Kampen* naar *Arnhem* en *Keulen*, Zondags, Dingsdags en Donderdags, 's Morgens te 6 ure.

Van *Arnhem* naar *Dusseldorf* en *Keulen*, Zondags, Dingsdags en Donderdags, 's Avonds circa 8 ure.

Van *Arnhem* naar *Zutphen*, *Deventer*, *Zwolle* en *Kampen*, Maandags, Woensdags en Zaturdags, des voormiddags precies te 11 ure.

WEKELIJKSCHE DIENST.

DORDRECHT en LONDEN,

Voor

PASSAGIERS, GOEDEREN EN VEE.

Het nieuw gebouwd NEDERLANDSCH STOOM-SCHROEF-SCHIP,

Stad Dordrecht Kap. *J. H. STUIT*,

Vertrekt van Dordrecht Zaturdag den 8sten Junij, 's morgens ten 9 ure. Adres bij de Directie, of bij de Kargadoors *VISSER* en *VAN DER SANDE.*

Burgerlijke stand.

ARNHEM:

Van 16 tot en met 23 mei.

Ondertrouwd: G. H. Coopman, 25 j. en W. van der Hoek, 30 j. — R. J. Hendriks, 25 j. en J. Seegers, 31 j. — J. F. Hochrath, 40 j. en M. Braam, 35 j.

Gehuwd: R. F. Ploegman, met J. A. Regelink. — A. A. Bitter, met W. F. Bemener. — J. F. Linde, met K. Vis. — W. G. Doornekamp, met A. M. Verhooven. — B. Verhoef, met G. Jeths. — E. F. van Bodinckhuijsen, met G. Leijgraaf. — H. Hövels, met H. Hesselman. — W. Bongaards, met F. Koster — A. Roskam, met G. van den Berg. — W. Wouters met H. Janssen. — H. Visscher met J. G. Wijs.

Bevallen: B. Joosten, geb. Vorsselman, D. — J. H. Boekhorst, geb. Hofgardt, Z. — P. Steendijk, geb. van de Wal, Z. — S. Borghuis, geb. van Voorst, Z. — A. Willems, geb. Engelen, Z. — J. Harrij, geb. Jacobs, Z. — J. G. Diepenbroek, geb. Nagel, Z. — H. A. van Dongen, geb. Huismans, D.

Overleden: J. C. Timian, 49 j. — A. P. Keuth, 10 m. — P. de Grauw, echtgenoot van G. Vonk, 58 j. — Doodgeb. Z. van J. Croesen, en C. Kleermans. — B. Banding, 50 j. — J. J. M. van Meurs, echtgenoot van H. S. Enschedé, 65 j.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 24 mei 1 El 9 Palm 6 Duim; gew. 4 D. gev. 0 D.

De prijs dezer courant is f 5 in de drie maanden. Afzonderlijke nommers 10 cents. Advertentiën van één tot vijf regels f 1.00 en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt voor elke plaatsing.

Te Arnhem, bij G. J. THIEME, Boekdrukker.